

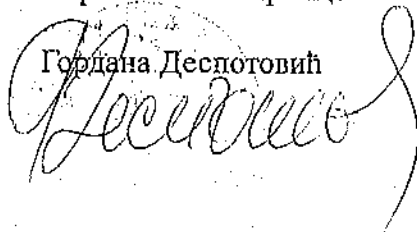
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

ПОТВРДА О ПРАВНОСНАЖНОСТИ ОДЛУКЕ

ОДЛУКА бр. 3 Р4П 39/15 од 28.01.2016 године ЈЕ ПРАВНОСНАЖНА дана 25.06.2016. године у ставу I, II, IV изреке решења а у ставу III и V изреке решења правноснажна је дана 30. 06. 2016. године уз одлуку Врховног касационог суда Рж кп 4/16 од 30.06.2016. године

Управитељ писарнице

Гордана Деспотовић

ПРИМУЉЕНО
10
30. 06. 2016

4/5

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
З-Р4П-39/15
Дана 28.01.2016. године
Београд

Прекршајни апелациони суд у Београду и то Марија Вуковић-Станковић, као судија појединац, одлучујући по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране предлагача Андреја Петровића из Београда преко пуномоћника-адвоката Марка Лагатора из Београда, у предмету Прекршајног суда у Београду 97 Пр.бр.36862/13, на основу чл. 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова (Сл.гласник РС бр.116/08 101/2013) у вези чл. 34 ст. 1 Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Сл.гласник РС" бр.40/15) и чл. 1, 17 ст. 1 и 18 Закона о ванпарничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.45/95, 55/14) дана 28.01.2016.године донео је

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је предлагачу Андреју Петровићу из Београда у предмету Прекршајног суда у Београду 97 Пр.бр.36862/13 повређено право на суђење у разумном року.

НАЈАЖЕ СЕ Прекршајном суду у Београду да без одлагања оконча поступак у предмету 97 Пр.бр.36862/13.

Захтев за одређивање примерене накнаде ОДБИЈА СЕ КАО НЕОСНОВАН.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да из буџетских средстава одређених за рад судова предлагачу у року од 15 дана од правноснажности овог решења накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Решење, након правноснажности, објавити на сајту Прекршајног апелационог суда.

Образложење

Предлагач Андреја Петровић из Београда поднео је преко пуномоћника адвоката Марка Лагатора из Београда Прекршајном апелационом суду дана 30.12.2015.године захтев за заштиту права на суђење у разумном року. У захтеву је наведено да је још 2013.године пред Прекршајним судом у Београду покренут поступак против предлагача за прекршај из чл. 332 ст. 1 тач. 77 ЗОБС-а на путевима који се води под бр. 97 Пр.бр.36862/13, да је тек 14.07.2015.године донета првостепена пресуда којом је предлагач оглашен одговорним и на

Судски печат и потпис

2/5

коју је заједно са браниоцем уложио жалбу 26.08.2015.године. До дана подношења захтева предмет није достављен другостепеном суду ради одлучивања о жалби чиме је поступљено противно одредби чл. 32 ст. 1 Устава Републике Србије због чега предлагач живи у стрепњи и неизвесности да ли ће бити правноснажно оглашен кривим, а забрана управљања моторним возилом му свакодневно "виси над главом". Имајући у виду да поступак није окончан у разумном року, а у питању је једноставан поступак, предлаже да суд утврди повреду његовог права, одреди рок у коме ће Прекршајни суд у Београду окончати поступак, одредити предлагачу новчану накнаду за повреду права у износу од 100.000,00 динара, као и накнаду трошкова у износу од 6.000,00 динара по АТ за састав предлога и таксе на предлог по одмерању суда.

Прекршајни апелациони суд је дана 11.01.2016.године од Прекршајног суда у Београду затражио списе предмета 97 Пр.бр.36862/13 који су овом суду достављени 25.01.2016.године и након увида у исте утврђено је следеће чињенично стање:

-против предлагача као окривљеног поднет је Прекршајном суду у Београду дана 16.09.2013.године захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из чл. 332 ст. 1 тач. 77 ЗОБС-а на путевима који је извршен 28.08.2013.године. Предмет је заведен под бр.97 Пр.бр.36862/13;

-решење о покретању поступка донето је 04.12.2013.године;

-након допошења решења о покретању поступка у три наврата је позиван окривљени уз достављање захтева за покретање прекршајног поступка на адресу из захтева, који позиви су се враћали неуручени са назнаком "није подигао ношиљку";

-првостепени суд се у два наврата обраћао Министарству унутрашњих послова, Одељењу за правне, управне и опште послове ради провере адресе предлагача да би 07.04.2014.године уследио одговор да је предлагач пријављен на истој адреси;

-дана 14.05.2014.године и 16.01.2015.године, издате су наредбе Одељењу унутрашњих послова Општине Врачар за довођење окривљеног-предлагача који је приступио у суд ради саслушања 28.01.2015.године;

-дана 03.02.2015.године, достављена је Прекршајном суду у Београду писана одбрана окривљеног и његовог браниоца уз достављање прилога;

-дана 05.03.2015.године, првостепени суд је захтевао од МУП-а РС-Управе саобраћајне полиције доставу уверења о исправности алкометра којим је вршено мерење количине алкохола у организму окривљеног, овде предлагача, по ком захтеву је МУП РС поступио 30.03.2015.године;

-дана 15.04.2015.године бранилац окривљеног, овде предлагача поднео је захтев за разматрање и преписивање-копирање списка и дан након тога 16.04.2015.године захтев за доношење решења о обустави поступка;

-првостепена пресуда донета је 14.07.2015.године да би 19.08.2015.године била уручена окривљеном, овде предлагачу, преко адвокатске канцеларије у којој је запослен, браниоцу није уручена јер се налазио на годишњем одмору, док у списима нема доказа да је уручена подносиоцу захтева;

-жалба окривљеног и браниоца на пресуду примљена је у првостепеном суду 26.08.2015.године након чега је истом суду достављена ургенција 21.12.2015.године да се изврши достава списка заједно са жалбом Прекршајном апелационом суду, што није учињено како до дана подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, тако ни до дана одлучивања о основаности овог захтева.

По оцени Прекршајног апелационог суда захтев за заштиту права на суђење у разумном року је уредан и поднет од стране овлашћеног лица.

2/5

коју је заједно са браниоцем уложио жалбу 26.08.2015.године. До дана подношења захтева предмет није достављен другостепеном суду ради одлучивања о жалби чиме је поступљено противно одредби чл. 32 ст. 1 Устава Републике Србије због чега предлагач живи у стрепњи и неизвесности да ли ће бити правноснажно оглашен кривим, а забрана управљања моторним возилом му свакодневно "виси над главом". Имајући у виду да поступак није окончан у разумном року, а у питању је једноставан поступак, предлаже да суд утврди повреду његовог права, одреди рок у коме ће Прекршајни суд у Београду окончати поступак, одредити предлагачу новчану накнаду за повреду права у износу од 100.000,00 динара, као и накнаду трошкова у износу од 6.000,00 динара по АТ за састав предлога и таксе на предлог по одмерању суда.

Прекршајни апелациони суд је дана 11.01.2016.године од Прекршајног суда у Београду затражио списе предмета 97 Пр.бр.36862/13 који су овом суду достављени 25.01.2016.године и након увида у исте утврђено је следеће чињенично стање:

-против предлагача као окривљеног поднет је Прекршајном суду у Београду дана 16.09.2013.године захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из чл. 332 ст. 1 тач. 77 ЗОБС-а на нутевима који је извршен 28.08.2013.године. Предмет је заведен под бр.97 Пр.бр.36862/13;

-решење о покретању поступка донето је 04.12.2013.године;

-након доношења решења о покретању поступка у три наврата је позиван окривљени уз достављање захтева за покретање прекршајног поступка на адресу из захтева, који позиви су се враћали неуручени са назнаком "није подигао пошиљку";

-првостепени суд се у два наврата обраћао Министарству унутрашњих послова, Одељењу за правне, управне и опште послове ради провере адресе предлагача да би 07.04.2014.године уследио одговор да је предлагач пријављен на истој адреси;

-дана 14.05.2014.године и 16.01.2015.године, издате су наредбе Одељењу унутрашњих послова Општине Врачар за довођење окривљеног-предлагача који је приступио у суд ради саслушања 28.01.2015.године;

-дана 03.02.2015.године, достављена је Прекршајном суду у Београду писана одбрана окривљеног и његовог браниоца уз достављање прилога;

-дана 05.03.2015.године, првостепени суд је захтевао од МУП-а РС-Управе саобраћајне полиције доставу уверења о исправности алкометра којим је вршено мерење количине алкохола у организму окривљеног, овде предлагача, по ком захтеву је МУП РС поступио 30.03.2015.године;

-дана 15.04.2015.године бранилац окривљеног, овде предлагача поднео је захтев за разматрање и преписивање-копирање списка и дан након тога 16.04.2015.године захтев за доношење решења о обустави поступка;

-првостепена пресуда донета је 14.07.2015.године да би 19.08.2015.године била уручена окривљеном, овде предлагачу, преко адвокатске канцеларије у којој је запослен, браниоцу није уручена јер се налазио на годишњем одмору, док у списима нема доказа да је уручена подносиоцу захтева;

-жалба окривљеног и браниоца на пресуду примљена је у првостепеном суду 26.08.2015.године након чега је истом суду достављена ургенција 21.12.2015.године да се изврши достава списка заједно са жалбом Прекршајном апелационом суду, што није учињено како до дана подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, тако ни до дана одлучивања о основаности овог захтева.

По оцени Прекршајног апелационог суда захтев за заштиту права на суђење у разумном року је уредан и поднет од стране овлашћеног лица.

2/5
За одлучивање у предметној ствари релевантне су следеће одредбе:

чл. 32 ст. 1 Устава којим се утврђује право сваког лица да независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка и о оптужбама против њега (право на правично суђење као начелна уставна гаранција);

чл. 8в Закона о уређењу судова по којој се на поступак одлучивања по захтевима за заштиту права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку, чл. 30 ст. 2 тог Закона који упућује на сходну примену Закона о парничном поступку и чл. 10 Закона о парничном поступку о праву странке да суд о њеним захтевима и предлозима одлучи у разумном року односно да поступак спроведе без одуговлачења;

чл.34 ст. 1 Закона о заштити права на суђење у разумном року којим је прописано да ће се поступак који је до дана ступања на снагу тог Закона (01.01.2016.године) покренут према Закону о уређењу судова ("Сл.гласник РС" бр.116/08 до 101/13) наставити према том Закону.

чл. 76 Закона о прекршајима по којима право на покретање поступка застарева у року од 1 године од дана извршења дела, а у сваком случају када истекне двоструко трајање овог рока, осим ако посебним законом пије другачије одређено, што у случају Закона о безбедности саобраћаја на путевима није случај.

Разматрајући поднети захтев везано за критеријуме битне за оцену разумног рока, а то су сложеност предмета, поступање суда, значај предмета и понашање окривљеног, овде предлагача и његовог браниоца, Прекршајни апелациони суд је нашао:

у предмету 97 Пр.бр.36862/13 води се редован судски поступак, односно није било потребно хитно поступање према одредбама Закона о прекршајима.

По критеријуму сложености у материјалном и процесном смислу наведени предмет Прекршајног суда у Београду спада у једноставне јер не захтева извођење великог броја доказа и расправљање битних правних питања у дужем временском периоду из чега се закључује да сложеност није опредељујуће утицала на трајање поступка.

Оцењујући понашање предлагача овај суд сматра да окривљени Андреја Петровић јесте допринео дужини трајања поступка јер у три наврата није преузимао пошључку, конкретно позив и захтев за покретање прекршајног поступка, које су му упућене на адресу на коју је у то време био пријављен.

Када је у питању поступање суда увидом у списе предмета утврђено је да је од издавања прве наредбе за довођење 14.05.2014.године, у вези које не постоји доказ да је примљена од стране Одељења унутрашњих послова Врачар, до издавања следеће наредбе од 16.01.2015.године протекао период од 8 месеци потпуне неактивности суда, у ком периоду нису предузимане било какве процесне радње, као и пакон пријема уверења о оверавању мерила од Министарства унутрашњих послова дана 30.03.2015.године до доношења првостепене пресуде 14.07.2015.године у трајању од 3 месеца. Такође, је по оцени овог суда неоправдано дуг период у трајању од 5 месеци у коме од датума доношења првостепене пресуде па до датума подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року првостепена пресуда није уручена подносиоцу захтева за покретање прекршајног поступка што представља сметњу да се списи предмета заједно са изјављеном жалбом окривљеног-овде предлагача, и његовог браниоца доставе другостепеном суду на одлучивање.

Имајући у виду наведене критеријуме Прекршајни апелациони суд утврђује да је поступак пред Прекршајним судом у Београду у предмету 97 Пр.бр.36862/13 против

предлагача као окривљеног трајао неоправдано дуго углавном због неактивности суда и поштовања правила поступка. Из наведеног разлога је поднет захтев у ставовима првом и другом предлога оцењен као основан и уважен, а Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања поступак оконча.

Захтев за накнаду због новреде права на суђење у разумном року није прихваћен јер се неизвесност која је створена за странку моментом сазнања за вођење поступка у јануару 2015. године, отклања налогом за убрзање поступка, а као сатисфакција је дозвољено објављивање ове одлуке на сајту Прекршајног апелационог суда. Ово имајући у виду допринос окривљеног изражен кроз непреузимање упућених пошиљки због чега је, између осталог, за поступак сазнао 7 месеци пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења, која околност му је, с обзиром да није неука странка (окривљени-предлагач је по занимању адвокат) била позната у моменту уручења позива и упознавања са садржином захтева за покретање прекршајног поступка 28.01.2015. године. Из наведеног разлога нису јасни наводи у захтеву да већ више од 2 године живи у стрепњи и неизвесности да ће бити оглашен кривим за предметни прекршај, а да му забрана управљања моторним возилом свакодневно "виси над главом" (застарелост наступила тећег дана по предаји жалбе окривљеног и браниоца Прекршајном суду у Београду).

Предлагачу је досуђен износ од 6.000,00 динара на име трошкова за састав поднеска од стране адвоката којим је инициран овај поступак на основу тарифног броја 69 у вези тарифног броја 13 и чл. 15 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

M/C

СУДИЈА
Марија Вуковић Станковић

ПРАВНА ПОУКА: против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана од дана пријема истог, која у односу на део изреке у ставовима I и II не задржава извршење решења.

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж кп 4/2016
30.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у поступку предлагача Андреје Петровића, ради заштите права на суђење у разумном року, решавајући о жалби предлагача Андреје Петровића, изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године, у седници већа одржаној 30.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача Андреје Петровића, а решење Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године у ставовима трећем и петом изреке се **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог предлагача Андреје Петровића, за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Прекршајног апелационог суда Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године, исправљено решењем Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 05.05.2016. године, и то: ставом првим изреке утврђено је да је предлагачу Андреји Петровићу у предмету Прекршајног суда у Београду Пр 36862/13 повређено право на суђење у разумном року; ставом другим изреке наложено је Прекршајном суду у Београду да без одлагања оконча поступак у предмету Пр 36862/13; ставом трећим изреке захтев за одређивање примерене накнаде одбијен је као неоснован; ставом четвртим изреке обавезана је Република Србија да из буџетских средстава одређених за рад судова предлагачу у року од 15 дана од правноснажности овог решења накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара; ставом петим изреке одлучено је да ће се решење након правноснажности објавити на сајту Прекршајног апелационог суда у Београду.

Против става трећег и петог изреке наведеног решења жалбу је благовремено преко пуномоћника адвоката Марка Лагатора, изјавио предлагач Андреја Петровић због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба поступка, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијано решење у делу изреке у ставовима трећем и петом на тај начин што ће предлагачу одредити новчану пакнаду због утврђене повреде права на

ОПШТИНА
19
33

суђење у разумном року у износу од 100.000,00 динара и одредити да се ожалбено решење неће објавити на сајту Прекршајног апелационог суда у Београду, те му досудити трошкове другостепеног поступка.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао:

Жалба је неоснована.

По оцени Врховног касационог суда, у поступку није учињена ~~битна~~ повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које Врховни касациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је првостепени суд, а након што је на основу члана 86 Закона о уређењу судова одлучио да се правично задовољење подносиоца захтева због повреде права на суђење у разумном року у конкретном случају оствари налогом да нижи суд без одлагања оконча поступак и да се правноснажно решење о утврђеној повреди права објави на сајту Прекршајног апелационог суда, одбио захтев за примерену накнаду због повреде права на суђење у разумном року као неоснован, налазећи да су изречене мере адекватне околностима случаја и да ће се њима постићи сврха заштите прописана чл. 8а и 8б Закона о уређењу судова. При чему је, по оцени овог суда, правилно првостепени суд, при доношењу одлуке којом је одбио захтев за примерену накнаду предлагача имао у виду допринос предлагача дужини трајања предметног поступка у односу на који је утврђена повреда права на суђење у разумном року, односно чињеницу да решење о покретању предметног прекршајног поступка од 4.12.2013. године, као и позив за саслушање, окривљеном – предлагачу више пута нису могли бити уручени на адреси на којој му је пријављено пребивалиште и да су се исти враћали суду са назнаком “није подигао пошиљку”, те да је окривљени приступио у суд ради саслушања 28.01.2015. године тек након што је суд издао наредбу Одељењу унутрашњих послова Општине Врачар за довођење окривљеног (дакле након више од годину дана од покретања поступка).

По налажењу овог суда, сврха захтева за заштиту права на суђење у разумном року је утврђивање повреде овог права подносиоцу захтева и убрзање поступка пред нижим судом, а досуђивање примерене накнаде подносиоцу захтева због утврђене повреде права на суђење у разумном року није обавезно и о томе суд одлучује у зависности од свих околности конкретног случаја. При томе, објављивање одлуке о утврђеној повреди права на суђење у разумном року на сајту суда, је одлука која је акцесорне природе и не зависи само од захтева предлагача да се одлука објави или не, већ и од процене и овлашћења суда да у ситуацији када се захтева примерена новчана накнада због кршења права на суђење у разумном року, уместо досуђивања исте утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року и објави одлуку на сајту суда, што је у складу са праксом Европског суда за људска права. Наиме, члан 18. Устава Републике Србије, којим је регулисана непосредна примена Уставом зајамчених права,

ставом трећим прописује да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одлуку о трошковима другостепеног поступка којом је одбијен предлог предлагача да му се накнаде трошкови поступка за састав поднеска – жалбе, Врховни касациони суд је донео на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у вези члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, будући да предлагач није успео у жалбеном поступку, односно да је његова жалба одбијена као неоснована.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе у жалби предлагача и нашао да су неосновани и да не утичу на правилну одлуку Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 401. став 1. тачка 2) ЗПП и члана 30. ЗВП, а у вези члана 8в Закона о уређењу судова донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Бага Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Анђелић

РС/ГТ